

عنوان مقاله:

داوری اجباری و داوری اختیاری در حقوق ایران

محل انتشار:

سومین همایش بسترهای فساد مالی و اداری در نظام حقوقی ایران با رویکرد اصلاح و توسعه نظام حقوقی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

میثم نحوی - دانشجو کارشناسی ارشد گروه حقوق خصوصی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

سید محمد اسدی نژاد - عضو هیات علمی گروه حقوق، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

داوری یکی از مهمترین شیوههای دوستانه حل اختلاف است که اختلافات را در خارج از دادگاههای دولتی به صورت محرمانه و خصوصی حل و فصل میکند. که میتوان سریع و ارزاتر بودن حل و فصل اختلافات از طریق شیوه داوری را نسبت به دادگاههای دولتی از مزیت این روش به شمار آورد. در واقع اثر قرارداد داوری، از بین رفتن صلاحیت دادگاهها در رسیدگی به موضوع اختلاف است. قراردادی که جهت داوری توسط افراد منعقد میگردد، میتواند قبل از وقوع اختلاف باشد و یا بعد از آن، اما نکته مهم در مبحث داوری، اراده طرفین اختلاف میباشد. مهم است که بدانیم در داوری اراده طرفین چگونه نمایان میشود یا اینکه وسعت داوری اجباری و اختیاری در قوانین ما تا چه اندازه میباشد در پاسخ به سوال اول میتوان گفت این اراده، داوری را به دو نوع اجباری و اختیاری تقسیم میکند، یعنی اجبار اراده و اختیار اراده. در داوری اختیاری، در چارچوب قانون، طرفین میتوانند هر نوع مقرراتی از این نوع داوری را معین نمایند در حالی که در داوری اجباری، در مواردی مانند رجوع به داوری، اراده طرفین اختلاف با محدودیت مواجه میشود. در پاسخ به سوال دوم در بسیاری از موارد رجوع به داوریهها به شکل داوری اختیاری نمایان میشود. اما داوری اجباری بیشتر در قوانین خانواده (امر طلاق) میباشد. البته در برخی موارد موجود در حیطه داوری اجباری، اختلاف نظر وجود دارد، مانند داوری در هیات داوری بورس اوراق بهادار که برخی این موارد را در حیطه داوری اجباری میدانند و عدهی دیگر خلاف آن را ذکر مینمایند.

کلمات کلیدی:

داوری، داوری اجباری، داوری اختیاری، دادگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641449>

